

amper gehuild en hij begint al door te slapen. In die mate zelfs dat ik me soms afvraag of hij geen extra eten nodig heeft. Maar ik beseft dat we gezegend zijn.'

Begin november werd Théodore wel even opgenomen in het ziekenhuis, met een virale infectie.

Stijn: Na vier dagen was hij er gelukkig bovenop, maar we zijn wel bezorgd geweest. Théodore aan al die infusen zien liggen... Toen kreeg ik het toch even moeilijk.
Nuria: Voor mij was het heel zwaar. Ik heb drie nachten bij hem in het ziekenhuis doorgebracht en heb amper een oog dichtgedaan. Stijn bleef thuis bij Victor en kon wel doorslapen (lacht). In het ziekenhuis hield ik me krangi, maar terug thuis kreeg ik een emotionele weerslag.

Kort na de geboorte had je ook al last van de babyblues.

Nuria: (knikt) Ik was in de zevende hemel met mijn tweede zoon, maar tegelijk wees zijn broer Victor me af. Hij wilde me geen kusjes meer geven, en dwuilde mij en Théo weg. Hij noemde mij ook letterlijk 'kaka'. Dat deed enorm veel pijn en ik heb toen toch wat tranen gelaten. Er wordt ook zo weinig gepraat over de hormonen die je in die periode parten spelen, alsof het een taboe is.

Victor was heel jaloers op zijn broertje. 'Maar het betert stilaan', zegt Nuria.

De Story Showbiz Awards waren het decor voor hun eerste avondje uit sinds de geboorte van Théodore.

zie. Toen hij eens op mij bleef slaan, heb ik hem in de hoek gezet. Meten had ik zoets van: 'Oh my god! Ik heb ons kind in de hoek gezet en hij is niet eens twee!' Maar ik beseft dat we op zulke momenten moeten volhouden.

Stijn: Als ouder voelt het slecht om je kind te straffen, maar tegelijk kun je soms amper je lach inhouden (lacht).

Een tweede kind vraagt ook meer organisatie. Hebben jullie je draai al gevonden?

Nuria: Organisatorisch is het nog een zoektocht, vooral de ochtendroutine heb ik nog niet onder de knie. De eerste keer dat ik Victor naar de crèche moest brengen met Théodore erbij, duurde het drie uur voordat iedereen klaar was. Het ene moment vraagt Théo borstvoeding, dan zeurt Victor omdat hij zijn fopspen kwijt is... Heel vermoeiend. De borstvoeding kost me ook heel veel energie. Ik kolf ook af voor Victor zodat hij opnieuw wat moedermelk kan drinken, maar nadien voel ik me letterlijk leeg. Ik heb wel geluk met mijn mama.

Ze komt na haar werk vaak langs en dan houdt ze zich even bezig met Victor, zodat ik rustig kan koken. En Stijn stopt Victor in bed.

Stijn: Een tweede kind heeft sowieso veel impact, het is een grote verandering. Vooral voor Nuria, want ik ben overdag gaan werken.

Eind januari vertrekt Stijn tien dagen op zakenreis voor zijn job bij e5-mode. Ga je het alleen redden, Nuria?

Nuria: Absoluut, zeker nu onze nachtrust zich begint te

stabiliseren. Stiekem ben ik wel een beetje jaloers, ik zou graag meegaan naar India. Maar ik gun het Stijn van harte.

Stijn: We gaan op buitenlandse missie om kledingfabrikanten te bezoeken. Ik verwacht een boeiende en leuke ervaring. Ter compensatie heb ik tussen kerst en nieuw vrijaf genomen om qualitytime door te brengen met ons gezin en dubbel te genieten van de feestdagen.

Jij keert pas in februari terug naar je job in de zorgsector, Nuria. Hoe sta je daar tegenover?

Nuria: Ik geniet heel erg van mijn tijd thuis bij de kinderen, maar dat zou ik niet kunnen volhouden. Ik heb een uitdagende job nodig. Ik moet alleen nog ondervinden of mijn huidige job te combineren valt met de zorg voor twee kinderen. In shiften werken, ook tijdens weekends

Maar na een bevalling heb je nu eenmaal tijd nodig om jezelf terug te vinden.

Stijn: Na een bevalling ben je als mama sowieso emotioneler. Dat Victor net op dat moment boos was op zijn broer en mama, was heftig.

Is Victor intussen bijgedraaid?

Nuria: Hij is nog altijd enorm jaloers. Hij durft weleens te slaan op mij of op mijn mama wanneer we Théodore in onze armen hebben. En toen ik hem wilde fotograferen met zijn broer, huiltte hij tranen met tuiten. Maar het betert stilaan. Victor geeft zijn broer nu al eens kusjes en stopt hem soms zijn fopspen toe. Hij geniet er ook zichtbaar van als Théo begint te lachen wanneer hij met hem speelt. Soms moet ik hem wel intomen. Dan zingt hij liedjes voor zijn broer, maar trekt hij intussen met veel geweld aan Théo's wipstoeltje...

IN DE HOEK

Sommige ouders maken zich vooraf zorgen dat ze een tweede kindje niet even graag zullen zien als hun eerste...

Nuria: Ik vroeg me dat inderdaad ook af. Maar je kan een tweede kind dus wel gelukkig net zo graag zien. Het zijn twee totaal verschillende kindjes en dus is de liefde ook anders, maar daarom niet kleiner of groter.

Stijn: Met Victor heb ik al een band opgebouwd, maar Théodore doet me nog elke dag smelten. Dat is gewoon een ander soort liefde.

Victor heeft intussen al een eigen willetje. Loopt het opvoeden vlot?

Nuria: Nee, daar heb ik het bijzonder moeilijk mee. Victor zit momenteel in zijn nee-fase. Maar ik vind het lastig om grenzen te stellen, omdat ik hem zo dolgraag

NURIA

'Zolang de kinderen klein zijn, zal ons leven nooit helemaal in balans zijn'

en op feestdagen, is niet ideaal. Zeker omdat Stijn voor zijn job vaker naar het buitenland zal moeten reizen. En het is toch de bedoeling dat we als gezin alles kunnen ondernemen. Al denk ik niet dat het leven ooit helemaal in balans zal zijn zolang de kinderen klein zijn (lacht).
Stijn: Ik zorg graag voor onze kinderen, ik kan uren naar hen kijken en ze brengen me voortdurend aan het lachen. Maar elk weekend alleen met hen thuis zitten, dat zou ik niet willen.

EEN DERDE KIND

Welke invloed heeft een tweede kind op jullie relatie?

Stijn: Grote discussies waren er nog niet, maar als je weinig tijd hebt voor elkaar en minder slaapt, ben je sowieso prikkelbaarder. We hebben niet veel nodig om wat sneller te lopen zagen en klagen. Wanneer ik na een korte nacht en een lange werkdag uitgetopt op de sofa plof en Nuria beveelt me nog om van alles te doen, bijvoorbeeld, dan vind ik dat niet zo fijn. Maar wanneer die lieve, kleine oogjes je aanstaren, is alles vergeeten en vergeven. Soms trek ik me dan ook met onze jongste zoon terug op zijn kamer om hem de fles te geven. Van dat vader-zoommoment kan ik zo genieten.

Nuria: En ik was soms blij dat Stijn ging werken (lacht)! Tja, ik klaag weleens over hoe zwaar het is en dat ik niets van de taken heb kunnen doen die ik wou. Maar we vragen wel regelmatig hoe de ander zich voelt, want met twee kinderen heb je de neiging om steeds maar door te gaan zonder stil te staan bij je gevoelens. Ik beseft soms amper dat ik een mama van twee ben! **Stijn:** Het is dan ook allemaal heel snel gegaan. We zijn nu vier jaar getrouwd. Eerst moesten we ons aanpassen aan elkaar, dan waren we plots met drie en nu al met vier!

Is de tijd en zin er voor nóg gezinsuitbreiding?

Nuria: Volgend jaar beslissen we of er nog eentje bijkomt of niet. Ik wil die optie nog openhouden. We

zijn al gezegend met onze twee mooie mannen, maar stiekem droom ik nog van een dochter. Voor we het geslacht van Théodore wisten, had ik bijna meisjeskleertjes gekocht, zo overtuigd was ik dat we een dochter gingen krijgen. Ik was helemaal in de war toen het opnieuw een jongen bleek te zijn.

Stijn: Voor mij zijn twee kinderen genoeg, uit praktische overwegingen. Nuria zal met heel wat argumenten over de brug moeten komen om me te overtuigen (lacht)... ■

TEKST: VEELE VAN DE WAL • FOTO'S: DIETIER BACQUENET • MET DANK AAN: WWW.CHILDDHOME.COM • KLEDIJ: WWW.ESMODE.BE • WWW.MIMIBABYBIBI.BE • KAPSEL NURIA: L'OCCE IN RONSE

Nuria's mama Sania is vaak reddende engel van dienst.

Een tweede kind... zo pak je het aan!

Veel ouders worstelen met twijfels en schuldgevoelens bij de komst van een tweede kind. Het is een hele klus om de aandacht eerlijk te verdelen. Bovendien moet er rekening worden gehouden met twee verschillende dagritmes, is er opnieuw slaapgebrek en zijn er extra huishoudelijke taken. Zo pakken Stijn en Nuria het aan.

1 Laat het los

Stijn: Bij een tweede kind ben je veel toleranter en minder voorzichtig. Als Victor valt, maken we geen scène meer. Kinderen kunnen tegen een stootje. Ik heb ook moeten aanvaarden dat ons huis eruitziet als een kindercreche. In het begin vloek je op al dat rondslingerend speelgoed, maar daar moet je je over zetten.

Nuria: Bij Victor vond ik het belangrijk om altijd voor vers eten te zorgen, maar onderweg krijgt hij nu potjesvoeding. Soms moet je ook even lui durven te zijn en je niet druk maken over met moedermelk besmeurde lakens en een kamer die stinkt naar zure melk en vuile luiers.

2 Zorg voor me-time

Nuria: Een kind ziet zijn ouders sowieso graag. Ik voel me dus helemaal niet schuldig als ik eens tijd voor mezelf

neem. Ik beseft hoe belangrijk me-time is. Ik ga graag naar de pedicure of kapper, even weg van de kinderen, heerlijk! Dan voel ik me nadien als herboren.

3 Verdeel de aandacht

Nuria: Soms regelen we een babysit voor Théodore, en doen we iets alleen met Victor, of omgekeerd. Op die manier leert Théo minder afhankelijk te zijn van mij. Onlangs mocht Victor ook een keerje bij ons in bed slapen. Dat vond hij heel leuk, maar we willen daar nu ook geen gewoonte van maken.

Stijn: Onlangs zijn we voor het eerst naar de bioscoop geweest met Victor, terwijl mijn schoonmoeder Théo opving. Victor krijgt dus zeker niet minder aandacht dan vroeger. En als Théo groter is, kunnen ze samen spelen. Ik merk wel dat Théo een echt papa's-kindje is. Bij mij begint hij altijd te lachen, terwijl Victor dan weer zot is van zijn moeder.

Nuria: Het is fijn om Stijn te zien genieten met ons kleintje terwijl ik kan ravotten met Victor. Ik wil niet constant in die babysfeer zitten, ik heb die afwisseling nodig.

4 Maak tijd voor elkaar

Nuria: Het eerste uitje onder ons twee na de geboorte van Théo was naar de Story Showbiz Awards! We hebben enorm genoten. Ik had mijn afkolfpomp bij zodat ik enkele glaasjes kon drinken. Théo moest het met poedermelk stellen tot de alcohol uit mijn lijf was (lacht).

Stijn: De uitreiking van die Awards vindt altijd plaats rond onze huwelijksverjaardag, en het is intussen een traditie om dat dan te vieren. Het was een beetje zoeken, maar we hebben stilaan weer oog voor elkaar. We waken erover dat we niet alleen een mama en papa zijn die naast elkaar op de sofa in slaap vallen.